

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXXIV. évf. 1. szám • 2025. Húsvét

Krisztus mondja: Halott voltam, de íme, élek örökkön-örökké...

(Jel 1,18a)

„Várom...”

Sokszor egy mondat, vagy csak egy szó fogja meg az embert. Így jártam én nemrég, amikor az egyik istentiszteleten a Niceai Hitvallást mondtuk. A befejező mondatnál: *„Várom a halottak feltámadását és az eljövendő örök életet”* – szívembe hasított ez a szó: „várom”. Ez a szó éles fullánk gyanánt ott maradt bennem. *„Várom a halottak feltámadását...”* Nem azt mondom, hogy tanultam, hogy valakitől halottam róla, hogy egyesek hiszik ezt, hanem én várom.

Sokszor már csak ajkunkkal közeledünk Istenhez, és szívünk távol van Tőle. Így a hitvallás szavai is, sajnos, megüresedhetnek... De ez a szó most szíven ütött: várom! Úgy érzem, hogy várni sokkal több és konkrétabb, mint hinni. A várásban van valami aktivitás. Várom a buszt a megállóban, mert sietek, várok egy fontos levelet, egy sorsdöntő találkozást, látogatást. Tízévesen nagyon is kötődtem anyámhoz. Ha nem jött meg időben, el nem mozdultam az ablaktól, még ebédelni is hiába hívtak...

Jób könyvében is olvasunk hasonló várakozásról: *„Tudom, hogy az én Megváltóm él, és utoljára porom felett megáll...”* Súly van itt az egyes számnak. Talán több százan mondjuk együtt a hitvallást, de én a magam nevében teszek bizonyosságot a reménységről. Várom... Tényleg? A kérdés indokolt, mert a halált és az utána jövő dolgokat sokan felejtani akarják. Fiatalok, idősek egyaránt próbálnak felejtani. Pedig milyen igaz a pannonhalmi napóra latin felirata: *„Una vestrum, ultima mea...”* – *„Egyik közületek az utolsó óráam lesz...”*

Zene, tánc, evés, ivás, még a munka is sokszor a felejtés eszköze akar lenni. Ezért nem „illik” társaságban a halálról beszélni. Olyanok között élve, akik bolondságnak tartják, nem hiszik, kigúnyolják, tudod-e szívből mondani: *„várom a halottak feltámadását”*? Nem a feltámadást elvontan, hanem konkrétan, ott kint a temetőben nyugvó szeretteim feltámadását. Így állok sírjuk mellé, és a saját síromra is így gondolok.

Ez a várakozás aktivizálja az embert. Ahogy egy találkozásra készülve, vagy utazásnál lesz, amit kidobok útitáskámból, éppen azért, mert mást nagyon fontosnak tartok: így a feltámadás várásában is kialakul életemben, hétköznapijaimban egy új értékrend. Csodálatos úton lenni annak, aki biztos a célban, amely felé tart.

■ † Gáncs Aladár („Élő vízcseppek” – 2000)

TÁJÉKOZTATÓ PRESBITERI DÖNTÉSEKRŐL

Február 14-én távszavazással döntött a Széna téri Kistemplom hátsó, utcafronti területének bérbeadásáról mozgó büfé és háttérkonyha határozatlan idejű működtetése céljából.

A március 5-én tartott ülésén a presbitérium:

- ❖ Jóváhagyta, hogy a mandabokori telekvásárlás ügyében az V. körzet vezetősége járjon el.
- ❖ Támogatta, hogy a nagytemplomi hangerősítő berendezés korszerűsítésére a hiányzó összeget adománygyűjtéssel biztosítsák.
- ❖ Megválasztotta a Lelkészjelölő Bizottság tagjait.
- ❖ Jóváhagyta a Túróczy Zoltán Evangélikus Óvoda, Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola (a továbbiakban: Intézmény) óvodai és iskolai beiratkozásának időpontját.
- ❖ Elfogadta az Intézményben az óvodai csoportok, iskolai osztályok és alapfokú művészeti osztályok számát.

A március 31-én tartott ülésén a presbitérium:

- ❖ Elfogadta az egyházközség 2024. évről szóló pénzügyi beszámolóját.
- ❖ Jóváhagyta a lelkészek 10 %-os béremelését a 2025. esztendőre.
- ❖ Jóváhagyta a béremeléshez LÉM támogatás kérését.
- ❖ Jóváhagyta az esketési (50e Ft) és temetési (egyházfenntartóknak 25e Ft, másoknak 40e Ft) adomány emelését.
- ❖ Elfogadta az egyházközség 2025. évi költségvetését.

Az egyházközség gyülekezete **március 30-án** a Nagytemplomban megtartott **közgyűlésén** megválasztotta a Számvevőszék elnökét, Maxim Györgyné Dr. Nagy Tímeát, és a számvevőszéki tagokat, Joó Andreát, Palicz Tibornét és Varga Gergelyt.

▪ *Dr. Kovács László Attila*
igazgatólelkész

▪ *Veczánné Repka Jolán*
egyházközségi felügyelő

SZEMÉLYI VÁLTOZÁSOK A NAGYTEMPLOMI SZOLGÁLATOKBAN

Ez év februárjától *Kiss Zoltán* nem tudja vállalni a nagytemplomban az organista-kántori szolgálatot, mert családjával együtt Debrecenbe költözött. Kiss Zoltán a Vikár Sándor Zeneiskola orgona-zongora tanára gépészmérnöki, zenetanári, orgonaművészi és egyházzenei képezéssel rendelkezik. 2008 októberétől látta el tizenhat és fél éven keresztül a nagytemplom organista-kántori szolgálatát. Ezen túl több alkalommal is hangversenyezett templomunkban a nyíregyházi zenekedvelők örömeire, Isten dicsőségére. Önzetlenül, hűségesen, magas színvonalon végzett szolgálatát hálás szívvel megköszönöm, és Isten gazdag áldását kérem további életére, szolgálatára, családjára.

Helyette az Elnökség *Jávori Pál* testvérünket kérte fel a nagytemplomi kántori szolgálatra, aki elvállalta és február első vasárnapjától kezdve szolgálatba állt. Jávori Pál a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség tagja, korábban – 1990-től 2005-ig – már nagytemplomi kántor volt, és hűségesen, legjobb tudása szerint végezte ezt a szolgálatot. Ebben az időszakban felügyelte az orgona nagyszabású felújítását és bővítését. Sajnálatos balesete és a presbitériummal való

nézeteltérése miatt szakadt meg ez a szolgálat. Ő a Fóti Evangélikus Kántorképzőben szerzett kántori oklevelet, majd továbbképezte magát autodidakta módon és magánúton. Szolgálatára Isten gazdag áldását kívánom.

Jónás József 2015 januárjától látta el a nagytemplom gondnoki (egyházi) szolgálatát. Igen sokoldalú, szorgalmas gondnok volt, akire mindig számíthattunk nemcsak a nagytemplomi gondnoki szolgálatban, de beszerzésben, vendéglátásban, asztalos munkákban, ingatlanaink karbantartásában, kisebb javításokban is. Sajnos felesége egészségi állapota annyira megromlott, hogy állandó felügyeletre szorul, ezért 2024. év őszétől lemondott. Továbbra is segített a vasárnapi istentiszteletek előkészítésében, a templom nyitását, zárását végezte ez év februárjáig, mert nem találtunk megfelelő embert, aki vállalkozott volna erre a szolgálatra. Nagyon hálásak vagyunk szolgálatáért, és Isten gazdag áldását kérjük további életére.

A templomgondnoki szolgálatra azért nehéz jelentkezőt találni, mert ez a szolgálat hétvégeken, ünnepeken teljes lekötöttséget jelent. Végre akadt egy megfelelő jelentkező Gulácsi Gábor személyében, akit az Elnökség – egyelőre ideiglenesen – megbízott a nagytemplom gondnoki teendőinek ellátásával.

Gulácsi Gábor csengeri születésű. Gyermekkorát Csengeren, Fehérgyarmaton majd Nyíregyházán töltötte. Építőipari, Vízügyi Szakközépiskolában érettségizett. Fiatal korában sokat kosárlabdázott. A SZÁÉV-nál dolgozott műszaki vezetőként, technikusként, majd a Fémmunkás Vállalatnál anyaggazdász, anyagbeszerző volt egy ideig, később a Start Rehabilitációs Vállalatnál műszakvezetőként dolgozott. Van egy tizenhat éves fia, aki a Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskolában tanult, most gimnazista. Legkedvesebb hobbija a horgászat. Felnőttként keresztkellett meg református szertartás szerint. Nagytemplomi szolgálatára Isten áldását kívánom, reménykedve abban, hogy megszereti ezt a szolgálatot valamennyiünk örömeire és Isten dicsőségére.

■ *Dr. Kovács László Attila igazgató lelkész*

ALIANSZ IMAHÉT NYÍREGYHÁZÁN, 2025. JANUÁR 5-12.

Küzdjetek a hitért! (Júdás apostol levele alapján)

Az imanyolcad főtémáját ez évben [Júdás](#) apostol levelének ez az intése képezte: „Szeretteim, miközben minden igyekezetemmel azon fáradoztam, hogy közös üdvösségünkről írjak nektek, szükségesnek láttam, hogy ezt az intést megírjam: **küzdjetek a hitért**, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott.” (3. v.) Az igehirdetéseket a város protestáns felekezeteinek [lelkészei](#) végezték a központi program alapján, esténként váltakozó templomokban, imaházakban, az előző évtizedek gyakorlata szerint. Mivel a nyolc nap [aláhúzott alcímeire kattintva](#) elérhetőek a videó felvételek a [Hírmondó](#) online kiadásában, valamint a helyszínt biztosító gyülekezetek [YouTube](#) csatornáin, itt csupán néhány elhangzott kulcsmondatot idézünk fel ezekből. Tudhatjuk a Szentírásból, hogy a hit is Isten ajándéka és nem mindenkié, de kérhetjük Urunkat, hogy növelje a mi hitünket. A mindennapi Krisztus-követés keskeny útja küzdelmet is jelent, s a belé vetett üdvözítő hitért is küzdenünk kell; ebben segít az ÚR 2025. esztendejében [Júdás](#) apostol rövid, 25 versből álló levelének üzenete. Pál apostol is ezt kéri: „Csak ti Krisztus evangéliumához méltóan viselkedjetek, ... hogy megálltok egy Lélekben, egy szívvel, **együtt küzdve az evangélium hitéért**, és semmiképpen meg nem rémültök az ellenfelektől. Ez nekik a kárhozat, nektek

pedig az üdvösség jele lesz: mégpedig az Istentől.” (Fil 1,27-28) A [Hírlevél](#) gazdag háttérinformációkat tartalmaz az Evangéliumi Aliansz [szolgálatáról](#), amelynek címerében ez az ige olvasható az ÚR Jézus főpapi imádságából: „*Mindnyájan egyek legyenek*” (Jn 17,21)

1. nap: [Küzdjetek, szeretettel a hitért!](#) (Júd 21; 1Kor 13,6)

Kertészné Iványi Ágnes [VISZ](#) munkatárs elmondta, hogy a levélíró Jézus vértestvére, de magát az ő szolgájának nevezi, akit a Szabadító megtart. Mit jelent megmaradni Isten szeretetében? Ki vagyok én? Ki lehetnék? Krisztust követő vagyok? Újjászületés nélkül Isten országába nincs bemenetel! Csak az Isten Fiába vetett hit ment meg a kárhozattól! Jézus nem életvezetési tanácsadó, de az ő engesztelő áldozatáért biztos helyed lehet a mennyben! Tartsd meg magad az ő áldozatkész szeretetében és kövesd őt ebben az esztendőben!

2. nap: [Küzdjetek, mivel elhívtak, szeretettek, megtartottak vagyunk!](#) (Júd 1-2)

Horváth-Hegyi Áron [evangélikus](#) lelkész Vízkereszt, a misszió ünnepének estéjén a levél szerzőjéről szólt: Jézus testvéréről. – De ki vagyok én: Jézus bizonyágtevője?! „Elfogadtál és elhívtál, élő Jézus, Mesterünk. Kegyelem, hogy veled járó tanítványok lehetünk.” ([EÉ](#) 475,1) Elhívásának történetét is elmondta: „*Itt vagyok, engem küldj!*” ([Ézs](#) 6,8) Miért szeret az Isten? Gyermekevé fogad Krisztus által, hogy az ő dicsőségére éljek. A tanítványság: vízen járás! A hírnök azt mondhatja, amit megbízója parancsol neki. Engedjétek, hogy Jézus tegyen titeket azzá, amivé lennetek kell!

3. nap: [Küzdjetek a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott!](#) (Júd 3)

Jónás Miklós a [MET](#) lelkésze megkérdezte: miért is kell nekünk küzdeni, tusakodni (Károli ford. szerint)? S az egész életünk harc, tusakodás? Katonai szolgálati ideje alatt adta át életét Jézusnak, s már ott is félelem nélkül bizonyágot tehetett róla. „Próba az, ha jól kiálljuk: még erősebb lesz hitünk!” Közös üdvösségünkről fontos beszélnünk, amikor átértük a megtérés csodáját. Jézus imádkozik értünk küzdelmeinkben. Akikben kiábrázolódik Krisztus, azok a szentek, és küzdenek az örök életért. Imádkozzunk, hogy megmaradhassunk a keskeny úton!

4. nap: [Küzdjetek, a múltbeli csatákra emlékezve!](#) (Júd 4-11)

Katona Béla [református](#) lelkész kijelentette: az Úrba vetett hit kapcsán meglehetősen sok tévedés van jelen az emberek életében: nem kell templomba járni, hinni csak a templomban kell, a kényelem fontos lételem. A hívő élet küzdelmes, harcos: „Új próba és új küzdelem, a hívők sorsa szüntelen.” A bűn és a Sátán ellen van nagy harcunk; de Jézus, a mi fővezérünk segít győzelmesen harcolni. Nekünk lelki fegyverzetünk van: a hit pajzsa és az imádság. Nem vagyunk eleget a térdeinken! Isten ígéje legyen a legfontosabb számunkra, éljük meg és beszéljünk róla másoknak!

5. nap: [Küzdjetek, a bomlasztó viselkedést kerülve!](#) (Júd 12-16)

Papp Dániel [baptista](#) lelkész az evangélium üzenetével kíván szolgálni e szakasz kapcsán, de nem szeretne azonosulni ezzel az öt verssel. Bennünk se legyen bomlasztó viselkedés, és ne menjünk olyan helyre, ahol ilyent tapasztalnánk! Ezek mögött a Sátán áll, de mi ne ilyen Isten nélkül valók legyünk! Legyünk élettelt telt felhők, gyümölcsöt hozó fák, Isten szeretetét tovább hullámoztók, Krisztus tanúi, ragyogó állócsillagok. Emlékezzünk Jézus és apostolainak szavaira, épüljünk szentséges hitünkben, másokkal irgalmasan, könyörületesen bánjunk!

6. nap: [Küzdjetek, türelmesen bánva a kételkedőkkel!](#) (Júd 22-23)

Nagy József [református](#) lelkész elmondta, hogy mindennek következménye van! Az egyházban a tévtanítások sem maradnak következmények nélkül. Isten szeretetének következménye, hogy igéjében figyelmeztet a hiteltelenné vált keresztyén életre. Könyörületet gyakorolni azt jelenti, hogy a keresztyén ember először önmagával lesz önazonos. Hiteles, Krisztus arcú legyen az életünk. Életközösség Krisztussal, aki az ajtó az örök életre! Csak ő tud könyörületet adni: őrá van szüksége minden embernek. Imádkozzunk bátor szívvel az ébredésért!

7. nap: [Küzdjetek, a Szentháromság egy Istent dicsőítve!](#) (Júd 24-25)

Hajduné Csernák Erzsébet [metodista](#) lelkész hirdette: a küzdelem célja, hogy Isten dicsősége előtt ujjongó örömben megálljunk. Isten célja, hogy bűn nélküliek legyünk. Minden bűnünk, botlásunk, téves lépésünk el lesz fedve Krisztus vére alatt. Isten megszentelő munkája az életemben, ha az ő dicsőségét szemlélem. Küzdjek azért, hogy tudjak gyönyörködni az ÚRban. Isten eljön az övéért, hogy odaállítsa maga elé. A Fiú jelentette ki őt nekünk: ismerjük meg egyre jobban Jézust! Ő elvégzi a jó munkát bennünk, dicsőség neki ezért!

8. nap: Győzelmes küzdelemünk záloga az Úr Jézus Krisztus győzelmében és szövetségében való részesülésünk! (Júd 25; Jel 5,9-10)

Adámi László ny. [evangélikus](#) lelkész arról szólt: egyedül Isten az, aki üdvözít! Az üdvösség: örök, szabad, teljes élet Isten szeretetében. A mennyei lények is a mi megváltásunkért magasztalják az Isten Bárányát, Jézust, a Fiút, aki vérén vásárolt meg Isten haragjára méltó állapotunkból (1Jn 4,10)! Az igehirdető megrajzolta Isten szövetségeinek ívét is, s rámutatott: Jézus áldozatában, győzelmében minden nép számára beteljesedett az eredetileg Izraelnek megígért új szövetség. „Királyi papság” tagjai lehetünk, akik Krisztusban hiszünk! „Szent, győzedelmes élet, melyből erő fakad, Ez legyen osztályrészed e földön már alatt.” (Énekem az Úr 73)

(A szerkesztő megjegyzése: Mivel nincs elérhető videó felvétel az utolsó alkalomról, az igehirdető Adámi László személyes összefoglalóját közöltük itt. Hálásan köszönjük! M. B.)

Az igehirdetések után minden este hangos, személyes imádságok, könyörgések hangzottak el. Az ÚR Jézus „... így szólt hozzájuk: Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek! Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik.” (Mk 16,15-16) Jézus Krisztus missziói parancsa mindenkori tanítványainak szól, mert minden christianus: misszionárius! Imitatio Christi: Krisztus követése lehet/legyen minden kedves keresztyén hittestvérünk [küldetése](#)! & [Nagyon szeressétek az ÚR Jézust!](#) & Kérhetjük: „Vezess, Jézusunk, S véled indulunk. **Küzdelemre hív az élet**, Hadd kövessünk benne téged! Fogjad hát kezünk, Míg megérkezünk!” ([EÉ 443](#)) & [Fogadjuk el Istentől a hitet!](#) & „**Nem mi küzdünk a hitért, hanem az Úr Jézus küzd értünk és az egyházért**, azért, hogy tisztuljunk és világosodjunk. Minket az üdvösség kérdése kell, hogy foglalkoztasson, az, hogy életünk példájával átadjuk az evangéliumot. Egyébként pedig egységben, békességben legyünk egymással a felekezeti különbségektől függetlenül, Krisztust a középpontba állítva! Hiszen mint keresztyének, mindannyian benne hiszünk” – mutatott rá hittestvéreinek [Szeverényi János](#). (Elhangzott az országos megnyitó istentiszteleten Miskolcon, 2025. 01. 05-én.)

▪ [Összeállította: Garai András](#)

ÖSSZEFOGLALÓ AZ ÖKUMENIKUS IMAHÉTRŐL

Január 19-26. között volt Nyíregyházán az Ökumenikus Imahét, amelynek témáját a Torinóhoz közeli Bose városában élő monasztikus közösség szerzetesei ajánlották hazai egyházaink és gyülekezeteink számára lelki-szellemi útmutatásként: **„Hiszed-e ezt?”** (Jn 11,26b)

Az imahéten a Niceai zsinat 1700. évfordulójára emlékezve minden alkalommal az ott elfogadott egyik legrégebbi keresztény hitvallásunkat, a niceai hitvallást mondtuk el közösen, többes számmal használva az egyes szám helyett, hálás megemlékezésül azokról a keresztény testvéreinkről, akik a IV. század elején felelős hittel fontosnak tartották keresztény hitünk összefoglalását, s annak nyílt és őszinte megvallását:

„Hiszünk az egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden láthatónak és láthatatlannak teremőjében. Hiszünk az egy Úrban, Jézus Krisztusban, Isten egyszülött Fiában, aki az Atyától született minden idő előtt, Isten az Istentől, világosság a világosságtól, valóságos Isten a valóságos Istentől, született és nem teremtetett, az Atyával egylényegű, és általa lett minden. Érettünk, emberekért és üdvösségünkért leszállt a mennyből. Megtestesült a Szentlélektől és Szűz Máriától, és emberré lett. Keresztre feszítették értünk Poncius Pilátus alatt, kínhalt szenvedett, és eltemették. Harmadnapon feltámadt az Írások szerint, fölment a mennybe, ott ül az Atya jobbán, újra eljön dicsőségben ítélni élőket és holtakat, és uralmának nem lesz vége. Hiszünk a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik, akit az Atyával és a Fiúval együtt imádunk és dicsőítünk, és aki szólt a próféták által. Hisszük az egy, szent, egyetemes és apostoli egyházat. Valljuk az egy keresztséget a bűnök bocsánatára. Várjuk a holtak föltámadását és az eljövendő örök életet. Ámen.”

Az imahét kezdő alkalmára immár sok éve hagyományosan az evangélikus nagytemplomban került sor, *Papp Dániel* baptista lekipásztor liturgiai szolgálatával. A köszöntések és az olvasmányok elhangzása után az igehirdetés szolgálatát *Szocska Ábel* görögkatolikus megyéspüspök végezte a bosei keresztény közösségnek az imahétre kidolgozott aznapi témaválasztása alapján:

„A világkormányzó Isten atyasága és gondviselése” címmel. Isten a Mindenható Isten, a Teremtő Atya: hiszed-e ezt? Számunkra, keresztények számára egyértelmű, hogy van Mennyei Atyánk, azt nekünk nem kell bizonygatni. A mai világban azonban egyfajta közöny van a hit, a vallás és a hitigazságok iránt. Az Úr Jézus az Istent, mint Atyát szólítja meg számos helyen a Szentírásban, és minket is erre tanított. Az Isten-kapcsolatunkat nagyban meghatározza az édesapánkkal való kapcsolatunk. Megkérdezte a jelenlévőket, hogy ők vajon milyen édesapák? Amilyenre minden gyermek vágyik: hogy felnézhessen, büszke lehessen rá, hogy tekintély legyen a szemében, számíthasson rá, védelmezze, szeresse, de következetesen nevelje is? Isten sokkal jobb, mint az édesapánk, de erről a mai világban könnyen el lehet terelni a figyelmünket, ezért tudatosan kell törekedni arra, hogy Isten atyasága, a vele való kapcsolatunk legyen a legfontosabb számunkra!

„A teremtetett világ, mint Isten műve” volt a témája a második alkalomnak a római katolikus társszékesegyházban, amelyen *Papp Dániel* baptista lekipásztor végezte az igehirdetés szolgálatát, *Szabó Tamás* görögkatolikus helynök atya pedig a liturgiát vezette. Hit által érthetjük meg, hogy a látható dolgok a láthatatlanokból álltak elő. (Zsid 11,3) Isten minden teremtményt felszólított, hogy dicsérjék és dicsőítsék a Teremtőt! Jézus is gyakran mutatott rá a természet csodáira, és parancsolt is a teremtetett világnak (a csodálatos halfogás, a terméketlen fügefá). Amit

az Isten egybeszerkesztett, azt ember el ne válassza! (Máté 11,1-6). A Teremtő újjá is teremt bennünket, anélkül nem mehetünk be az Ő országába! Megkérdezte: újjászülettel-e már, Isten újjáteremtett-e már?

„A Fiú megtestesülése” szerepelt a harmadik este témájaként a társszékesegyházban, ahol ez alkalommal *Dr. Kovács László Attila* evangélikus igazgató lelkész hirdette az igét, *Lutzke Krisztina* református lelkész liturgusi szolgálatával. Jézus születésével a Teremtő Ige, Isten élő és ható Igéje jött el a világba. Jézusban rejlik az élet minden titka és csodája, meg tud váltani a bűntől, a haláltól és a múlandóságtól. Jézus újjá tudja teremteni az életünket, a személyiségünket, és semmi sem történik az akarata nélkül! Az Ige azért lett testté, emberré, hogy benne megláthassuk, megismerhessük a minket szerető láthatatlan Istent, aki Jézusban a világosságot hozta el ebbe az elsötétült, bűnbe veszett világba! Kívánja mindnyájunknak, hogy a Jézus által árasztott világosságban mindenki lássa meg Isten értünk dobogó szívét!

„A húsvéti misztérium: Jézus szenvedése, halála és feltámadása”, ez volt a témája a negyedik alkalomnak a görögkatolikus székesegyházban *Hajduné Csernák Erzsébet* metodista lelkipásztor igei szolgálatával, és *Juhos Imre* római katolikus pap liturgusi szolgálatával. Hitvallási időben élünk, nagyon fontos, hogy mások felé is megvalljuk a hitünket! Jézus Krisztusnak természetes volt, hogy áldozatot hozzon az elveszett emberért. Megindult az esendőségünkön, nem utasított el senkit, segített a betegeken, tanította az embereket az Isten felséges dolgaira. Az Atya Őt sújtotta mindnyájunk bűnéért: mi el sem tudjuk képzelni, hogy Isten haragjának milyen súlya van! Jézus halála győzelem lett a halálon, ami a feltámadása által nyeri el az igazi értelmét. Isten az, aki Jézust megdicsőítette, alkalmassá tette arra, hogy szabadításunkat elvégezze. Ő a királyok Királya, uraknak Ura, minden térd meg fog hajolni Őelőtte. Hiszed-e, hogy a Krisztus élete, halála és feltámadása elég nekünk az örök életre?

„A Szentlélek, az élet és öröm adója” volt a témája az ötödik alkalomnak.

A görögkatolikus templomban *Dr. Fekete Károly* református püspök végezte az igehirdetés szolgálatát, a liturgusként *Horváth-Hegyi Áron* evangélikus lelkész szolgált. Az igehirdetés alapigéjéül püspök úr Nikodémus Jézussal való találkozásának történetét választotta (Ján 3,1-16). Nikodémus komoly gondolkodó, aki utánajárt Jézus csodáinak, és fel akar tenni személyes kérdéseket, el akar jutni az igazi válaszig az örök élettel kapcsolatban. Jézus az Istentől való újjászületésről beszél, amit csak a Szentlélek tud elvégezni: titokzatos, csöndes, átformál és újjászül. Újjászületés, átformálódás kell: ez kell az Isten országába való belépéshez. Hiszed-e ezt?

„Az Egyház, a hívők közössége” téma köré építette fel igehirdetését *Palánki Ferenc* római katolikus püspök az imahét hatodik estéjén a belvárosi református templomban, a liturgusi szolgálatot *Hajduné Csernák Erzsébet* metodista lelkész végezte. Püspök atya elmondta, hogy szeretetközösségre hívott el minket Isten, ennek kellene megvalósulnia a gyülekezeteinkben. Az egyház mi vagyunk, mindnyájan, és a mi dolgunk az, hogy ne kívülállóként beszéljünk az egyházról! Nekünk az a feladatunk, hogy az egyházon keresztül kapott szentségi kegyelmet szeretettel, méltósággal, elhivatással éljük meg, mert az elhivatott élet meghívó élet lesz a kívülállók számára. Figyelnek bennünket, ezért nagy a felelősségünk: elsőre kell alázatosan, szelíden, szeretettel élnünk. El tudjuk-e hordozni egymást türelemmel, béketűréssel, szeretetben, mint keresztet? Hasonlítok-e ebben az Úr Jézus Krisztushoz? Tanuljunk Tőle krisztusi életet élni, s így tudjunk a reménységre, hitre vezetni másokat is!

„Megkeresztelkedés az Úr halálába és feltámadásába”, ez volt a hetedik alkalom témája, amit *Csordás Gábor* római katolikus plébános világított meg számunkra a református templomban. A liturgusi szolgálatot *Kocsár-Kozma Anett* evangélikus lelkész végezte. Egy Úr, egy hit, egy keresztség: minden felekezetben az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében keresztelnek a papok és a lelkészek, hiszen ezt az Úr Jézus adta parancsba. A keresztség által eltemetkeztünk az ÚR halálába (Róma 6,3), és mint új ember, Isten családjának tagjaként élhetünk ezután, mert Isten a gyermekévé fogadott minket a keresztség által. A keresztény életben egyszerre van jelen az aszketika (böjt, valaminek az elhagyása) és a misztika (a bűntől való szabadulás boldogító tudata). A bűneinkből való megtérés újjászületést, átértékelést, átértékelődést hoz az életünkbe, új és nagyszerű dolgok születhetnek a keresztségből és a megtérésből. Prédikációját egy szép, régi imádsággal fejezte be.

„Az Ország és az eljövendő élet várása” volt az imahét záróalkalmának témája, amelyen *Dr. Gaál Sándor* református esperes igehirdetését hallgathattuk meg az evangélikus nagytemplomban. A liturgusi szolgálatot *Kocsis Dániel* görögkatolikus lelkipásztor végezte. Esperes úr prédikációjában kiemelte: nagy bátorság és elköteleződés kellett ahhoz, hogy a világ kereszténysége együtt imádkozzon ezen a héten, melynek során az egyház és a keresztség szentségébe is belesodálkozhattunk. A Níceai hitvallásból, és a mai alkalomból megérthetjük a lényegét Isten országáról és az eljövendő örök életről. Mártának, s vele együtt mindnyájunknak azt mondja az Úr Jézus: *„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz én bennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz én bennem, az nem hal meg soha. Hiszed-e ezt?”* (János 11,25-26) Az egész hetünknek ez a tengelye, itt fordul meg minden. Az egyházasdi, az egész liturgiánk egy nagy becsapás lenne az eljövendő világ nélkül, a mennyország várása nélkül! Jézus váltságát minden keresztény felekezet vallja, az elfogadása belépőjegy számunkra az örök életbe! Meg kell válaszolnunk ezt a kérdést: **Hiszed-e?** Tudni és hinni, az nem egyenlő!

Az imahét alkalmain a gyülekezeti kórusok szolgáltak lélekemelő módon közöttünk, a záróalkalmon pedig együttesen előadott, emlékezetesen szép énekléssel koronázták meg az egész heti énekszolgálatokat. A perselyes adakozás teljes összege ebben az évben a kárpátaljai Nagydobronyban lévő „Irgalmas Samaritánus” Református Gyermekotthon részére került átutalásra.

Az igei alkalmakért, az énekszolgálatokért és a perselyes adakozásért egyaránt Istennek legyen hála és dicsőség! **Soli Deo Gloria!**

▪ Márk Borbála

HÁZASSÁG ÉS ELKÖTELEZŐDÉS ÉVE

Beszélgetés Horváth-Hegyi Áronnal és feleségével, Adámi Johannával

Ágostonné Szőcs Anna: *Milyen családban nevelkedtetek, volt-e sok jó példa előttetek?*

Johanna: Evangélikus lelkészcsaládban nőttem fel, heten voltunk testvérek, én a harmadik vagyok a sorban. Szüleim példásan éltek, mintát adtak nekünk a hívő életvezetés terén. Ezen kívül az egyházi alkalmakon megismertünk sok hasonló keresztény családot, házaspárt, az otthonunk nyitott volt, sokan jártak hozzánk.

Áron: Keresztény hívő szülők harmadik gyermekeként születtem egy hatgyermekes családban. Az egyház mindig is az otthonunk volt. Otthonosan mozogtunk a templomban és a gyülekezeti

házban, sok mindenben részt vettünk: gyermekbibliakörökön, confirmáltunk, ifjúsági órára, énekkarra jártunk, és természetesen rendszeresen templomba is.

Hogyan indult a személyes hitéletetek?

J.: Születésemtől kezdve hallottam a bibliai történeteket gyerekórákon, hittanórákon, otthoni áhítatokon, nyári táborokban, az egész életünket, mindennapjainkat átszötte az istenhit.

Már kiskoromtól nyitottan fogadtam és nagyon szerettem hallgatni Istenről, Jézusról a tanításokat. 12 éves koromban confirmáltam, serdülőként nagyon érzékeny időszak volt ez, mivel egyszerre volt fontos a hit, amit otthonról hoztam, ugyanakkor a kortársakkal való kapcsolat is, meg akartam felelni mindenkinek. Ennek az évnek az őszén egy amerikai igehirdető érkezett evangelizációt tartani. Arról beszélt, hogy nem szolgálhatunk két Úrnak, választanunk kell, hogy kié vagyunk. Ekkor döntöttem úgy, hogy Jézus követője akarok lenni, hozzá akarok tartozni, és nem sodródni a világgal. Azóta minden napomat ez határozza meg.

Á.: Olyan mélyen belénk ivódott ez gyerekkorunkban, hogy természetesnek tartom, hogy ezt adom tovább én is a gyermekeimnek. Ez nem egyszerűen egy életmód volt, hanem a családot is nagyon szorosan összefűzte. Ez abban is megmutatkozik, hogy a testvéreimmal, mi hatan, nagyon jó kapcsolatot ápolunk, szívesen vagyunk együtt. Az egyházban való részvétel jó lehetőség volt arra is, hogy más keresztény családokat és házasságokat lássunk, amelyek példaként szolgáltak számunkra.

Ezek szerint magától értetődő volt, hogy ezen az úton akartok járni. Egyébként milyen végzettségeket szereztek?

J.: Gimnázium után párhuzamosan végeztem a Pető intézetben konduktor-tanító és az evangélikus teológián hittanár szakon. Mindkét szakmámban dolgoztam- dolgozom, felváltva, ahol éppen szükség van rám. Mindkét szakmámat szeretem, de mindig az adott élethelyzethez igazodik, hogy melyiket tudom gyakorolni.

Á.: A teológiai tanulmányaim előtt, amelyeket 2004-ben kezdtem, informatikus diplomát szereztem, és két évet töltöttem az ezredforduló környékén Angliában. Ez egy meghatározó időszak volt számomra. Életem egyik nagy fordulópontját azonban 2002-ben éltem meg, amikor Isten a lelkeszi pályára hívott el. Ézsaiás próféta elhívásának történetéből, ahol a próféta azt mondta: „*Itt vagyok, engem küldj!*” (Ézs 6,8) Ez az elhívás nagyon erősen a szívemre helyeződött, és biztos voltam benne, hogy ez az én utam. Utólag hálás vagyok, hogy mind a külföldi utak, mind az informatika, mind pedig a civil szférában eltöltött évek hasznomra váltak a jelenlegi lelkeszi szolgálatomban, és ezek az évek nem voltak fölöslegesek.

Mikor kezdtetek el gondolkodni a leendő házastársról, gyermekvállalásról?

J.: Nem voltak konkrét terveim, Isten akaratát akartam követni, először arra indított, hogy egyedülállóként szolgáljam misszionáriusként. Ebbe az irányba indultam el, bibliaiskolába jelentkeztem, ismerkedtem missziós szervezetekkel, nyelvet tanultam. Aztán mégis máshogy alakult minden. 16 éves koromban édesapám elhívást kapott Nyíregyházára, így költöznünk kellett, egy faluból egy nagyvárosba. Az új gyülekezetben rögtön bekapcsolódtunk az ifjúsági körbe, énekkarba, és itt ismerkedtünk meg Áronnal. Én először úgy gondoltam, hogy semmiképpen nem szeretnék lelkesz feleség lenni, mert nem vagyok olyan, mint anyukám, nem vagyok alkalmas erre a plusz szerepre. Áron akkor informatikus volt, ez nekem teljesen beleillett a képbe. Aztán

Isten beleszólt az ő terveibe, és irányt változtatott. Ekkor már udvarolt nekem, és együtt járá-sunk alatt megküzdöttünk egymásért, csiszolódtunk egymáshoz, én felnőtté értem, elvégeztem a főiskolát, és isteni útmutatás alapján végül összekötöttük az életünket.

Á.: Hamar megakadt a szemem Johannán, bár akkor még csak 16 és fél éves volt. Szimpatizál-tunk egymással, kerestük egymás társaságát, de nagyon visszafogottak voltunk, főleg a hat év korkülönbség miatt. A következő év novemberében, hosszas beszélgetések és imák után közö-sen úgy döntöttünk, hogy egy pár leszünk, így elkezdtem hivatalosan is udvarolni neki.

Nem volt könnyű időszak, hiszen nagycsaládjaink és a gyülekezet szeme láttára bontakozott ki a szerelmünk. Miután mindketten az Evangélikus Hittudományi Egyetemen tanultunk, az ottani közösség előtt zajlott minden, ami részben megnehezítette kapcsolatunk kibontakozását. Ugyanakkor ez egyfajta féket is jelentett, hogy tisztességben, tisztaságban és példamutató mó-don éljük meg ezt az időszakot.

Mivel sok közös pont volt az életünkben – hívő nagycsaládok álltak mögöttünk, az egyházban nőttünk fel, érdeklődő, barátkozós típusúak voltunk – könnyen egymásra tudtunk hangolódni, és sok közös témánk volt. 2008-ban, öt és fél éves udvarlás után kötöttünk házasságot. Az eske-tési igénk János evangéliumából hangzott: „*Szeressétek egymást, ahogyan én (Krisztus) szeret-telek titeket.*” (Jn 15,12)

Az első közös évünket Amerikában töltöttük ösztöndíjjal egy teológián, ahol igazán egymásra tudtunk figyelni és közösen tervezgetni. Mindazonáltal minden tervünket Isten kezéből kértük el, tudván, hogy számára már megvan a terv, nekünk csak abba kell beleilleszkednünk – legyen szó munkáról, lakóhelyről vagy gyermekvállalásról.

Ezek szerint egészségesen leváltak a szülőkről, ami a szakemberek szerint a jó házasság egyik előfeltétele. Bár ott voltak a hívő minták előttetek, de a környezet sokszor egészen mást mutat. Ez sokszor nagyon nehéz. Hogyan tudátok mégis megvalósítani az Istentől rendelt sze-repeteket?

J.: Nagyon sok szerepem van egyszerre, ezért fontossági sorrendet állítottam fel, mivel nem tudnék egyszerre mindent egyformán egyensúlyban tartani. Elsősorban vagyok Isten gyermeke, ezután a férjem felesége, ezt követően a gyermekeim anyukája. A többi szerepem: lelkészfele-ség, hittanár, a szüleim lánya, gyülekezeti tag, stb. már hátrébb kerülnek a sorban.

Á.: Életem másik nagy fordulópontja az volt (a lelkeszi elhívás mellett), amikor 2010-ben édes-apa lettem. Akkor még nem gondoltam, hogy ez egy nagy egésznek csupán a kezdete, hiszen 12 éven belül hétszeres apuka lettem. A gyerekek folyamatosan, egyesével érkeztek a családba. Az apaságomban is folyamatosan fejlődtem, és egyre inkább megértettem az Isten-ember kapcso-latot. Nagyon sokat tanultam gyermekeim által önmagamról, az életről, és nélkülük bizonyára nem az az ember lennék, aki most vagyok, és nem tudnám úgy végezni a szolgálatot, ahogyan most teszem.

7 gyermeketek van. Szokatlan a mai világban.

J.: Számunkra minden gyermek ajándék, újabb bizonyítéka Isten végtelen szeretetének, amivel elhalmoz minket. Ezt nagyon nehéz ma megértetni a világi emberekkel. Manapság az egyén, az önmegvalósítás, az anyagiak sokkal előrébb valók a társadalomban, mint a gyermek. Mi a Biblia értékrendjét követjük, és ez sokaknak fura, nem normális, nem elfogadható. Hála Istennek ad

mellénk olyan családokat, barátokat, akik hasonlóan gondolkodnak. Hiszünk abban, amit a Biblia mond a gyermekekről: „*az anyaméh gyümölcse jutalom*” (Zsolt 127,3), és megtiszteltetésnek tartjuk, hogy Isten ennyi gyermeket bízott ránk.

A gyereknevelés terén hasonló elvek vezetnek benneteket? Vannak-e súrlódások?

Á.: Mindketten nagycsaládban nőttünk fel, így volt lehetőségünk megtapasztalni, hogyan működik egy ilyen közeg, és megkaptuk mindazt, amire szükségünk volt ahhoz, hogy magabiztosan bízzuk Istenre életünk ezen részét is, mint ahogyan az anyagiakat, az erőt és a megoldásokat is. Nagyon hálás vagyok azért, hogy gyermekeink egészségesek, szépek, okosak és nevelhetők. Ez nem büszkeséggel, hanem hálával tölt el, és fontosnak tartom kihangsúlyozni.

Nem természetes, hogy nálunk minden rendben van, hogy békességben élünk, elégedettségben, és a gyermekeink is el tudják fogadni ezt az életmódot.

Ebben a sok elfoglaltságban jut-e idő a rokonokra?

J.: Mindkettőnknek nagy családja van, az én oldalamon már 16 unoka van. Áron ágán a hat gyermeknek 26 gyermeke, így az ő családja most 40 fős. A kapcsolat mindkét ágon szoros, sokat találkozunk, nagy a jövés-menés. A gyerekeinket öröm nézni, ahogy az unokatestvéreikkel játszanak, nagyon jól érzik magukat, amikor együtt vagyunk.

Hogy van lehetőség ennyi gyerek mellett egy kis énidőre?

J.: Számomra nagyon fontos, hogy legyen idő feltöltődni, mert mindig csak szolgálom a gyerekeket, kimerítő mindig csak adni. Ezért hetente egy-két este elvonulok a műhelyembe, és festek, olvasok, vagy zenét hallgatok. De van, amikor csak élvezem a csendet. A festményeimben ki tudom fejezni a bennem lévő gondolatokat, érzéseket, mindig olyat alkotok, ami éppen

foglalkoztat. Ez nagyon jó feszültségevezető. Alkotásaim a honlapomon megtekinthetők: jadamiart.hu. Ezenkívül énekelni is szeretek, zenélni, de azt inkább kórusban, közösségben.

Á.: Hiszem, hogy Isten a szülőséget szánta nekünk főszerepnek, és nem a karrierben, hobbiiban vagy társadalmi tevékenységekben fogunk kibontakozni. Ezt nem mindig volt könnyű elfogadni, de Isten kiformálta bennünk az Ő akaratát, hogy az Ő dicsőségére tudjuk mindezt megélni az emberek előtt.

▪ *Eredeti teljes írás: Ágostonné Szócs Anna blogja (korsocska.blogspot.com)*

JÉZUS NEVÉRE MINDEN TÉRD MEGHAJOLJON!

Evangelizáció volt Mandabokorban ITTÉSZ ISTVÁN szolgálatával

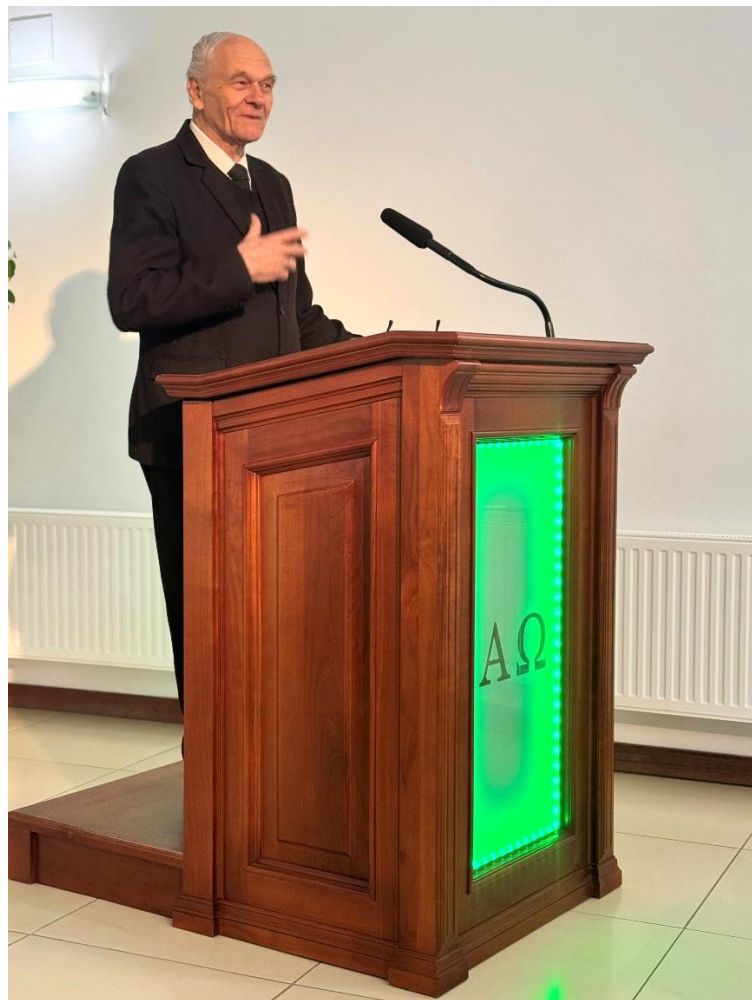
Február 27 - március 2. között négy alkalommal szolgált a nyugalmazott [lelkipásztor](#) a gyülekezeti közösségben a [Filippi](#) levél alapján. A teljes videó [felvételek](#) elérhetőek innen is az adott napra kattintva (a digitális [Hírmondóban](#)), ezért a következő [összeállításban](#) csupán a legfontosabb igei [üzeneteket](#) foglaltuk össze az ÚR Jézus iránti szeretetünk és imádatunk elmélyítése érdekében. Valljuk meg: „Jézus Krisztus ÚR az Atya Isten dicsőségére!” (Fil 2,10-11) És: „Ő az igaz Isten és az örök élet.” (1Jn 5,20b) – De mi a christianusok küldetése e földi vándorúton Urukat követve? Pál apostol ezt az életfolytatást ajánlja Isten gyermekeinek:

Csütörtök: „*Hogy tiszták és kifogástalanok legyetek Krisztus napjára!*” (Fil 1,1-12) Ez az apostoli levél most nekünk szól. Szentek azok, akik Krisztus Jézusban vannak. Kell nekünk a kegyelem? Mi mindannyian a halálsoron vagyunk, a bűn miatt örök halálra vagyunk ítélve. A halálraítéltnak be kellett nyújtania a kegyelmi kérvényt. Jézus: Isten, és emberré lett értem, hogy bemutassa az engesztelő áldozatot. A bűn: kozmikus felségárulás. Jézus nélkül nincs béke! Várjuk a halált?! Mi részt vállalunk-e az evangélium hirdetésében? Krisztus lelkületével tegyük ezt! Senki nem mehet az Atyához, csak Őáltala. Ne legyünk hálátlanok! Jézus dicsőíttessék meg az életünkben: szeressük őt! Krisztus szeretete szorongat?

Péntek: „*Csak ti Krisztus evangéliumához méltóan viselkedjete!*” (Fil 1,18-30) Pál fogsága az evangélium terjedését szolgálta, „a nemzetek apostola” Krisztust hirdette. Isten célja, hogy emberek megmeneküljenek a kárhozattól. E világ fejedelme: a Sátán. A hívők Isten országának a polgárai, az imádság a gyülekezet hatalma. Krisztus az övéiben dicsőíti meg magát: Ő szenteli meg a mi szívünket. Nagy ereje van az igaz ember buzgó könyörgésének! Luther szerint a legnagyobb bűn, amikor az ember a legnagyobb parancsolatot megszegi: szeresd az Urat és felebarátodat. Imádjuk Istenünket! Megtérésünk, újjászületésünk megkaptuk a Szentlélek ajándékát. Neked az élet Krisztus? Ő a feltámadás és az élet! A keresztyén gyülekezet nem pszichikus, hanem pneumatikus közösség. A gondolati bűnöket sem tűri meg az Úr! A Krisztus vére megtisztít.

Szombat: „*Az az indulat legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban is megvolt!*” (Fil 2,1-11) Csak a Szentlélek teremthet közösséget. Jézusban isteni természet részesei lettünk, Isten velünk van. Jézus egylényegű az Atyával: valóságos Isten a valóságos Istentől, testté lett miértünk, felvette emberi létformánkat. Az Atya Isten őt tette Királyunkká, ha nem hódolok meg előtte; magam döntöttem az örök kárhozatom felől. Isten: szeretet. A kereszt kozmikus győzelem volt, a Sátán kivettetett a mennyből. Pál tudta: Krisztus az Úr, minden térd meghajol az ő nevére.

Egészen közel van az ő hatalomátvétele. De te meghódoltál-e a te drága Urad előtt? Jézus az Atya iránt való szeretetéből jött el. Gyülekezeti program: legyünk Krisztusiak, legyünk szentek!

Vasárnap: „Feddhetetlenek és romlatlanok legyetek, Isten hibátlan gyermekei!”

(Fil 2,12-18) Pál ebben az öröm-levelében hirdeti: Jézus Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére. Nekem kell kimunkálnom az üdvösségemet? A hit cselekedetek nélkül halott, a biblikus hit megvalósuló életről beszél. Az ige cselekvést, történést kifejező szó. Elsősorban én magamtól, az én ó emberemtől kell félnem. „Krisztus az énekem, Krisztus az életem, mindenem énnekem ő!” Én nem azért teszem a jót, hogy üdvözljek, hanem azért teszem a jót, mert üdvözültem! Amikor Krisztus a szívembe költözik, amikor a Szentlelket befogadtam, akkor tudok Isten szerinti jót cselekedni, s ekkor kezdődik el az üdvösségem. Ő az út, az igazság és az élet. Akié a Fiú, azé az élet. El lehet veszíteni egy hívőnek az üdvösséget? Soha! De ha elveszítem a hitemet, a bűneimmel megszakítom kapcsolatomat Istennel. Isten szent és nem tűri a bűnt, de ha vétkezik valaki, van pártfogónk

az Atyánál: Jézus! Ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért. Senki sincs kizárva abból, hogy odajáruhasson a kegyelem királyi székéhez. Az üdvösség nem más, mint a Krisztussal való élő közösség. Luther sok tusakodás után felfedezte a kapcsolatot Isten igazságossága és aközött a kijelentés között, miszerint az igaz ember hitből él. Ekkor megértette végre: Isten igazsága az az igazság, amelynek alapján Isten kegyelemből, pusztán irgalmából hit által igazít meg bennünket. Ismerd fel Isten üdvösséget szerző munkáját az emberért! Mivel szeretem és imádom Istent, félek megbántani őt a bűneimmel! Csak ha benned lakik a Krisztus, ez a hívő élet; akkor soha nem veszítéd el az üdvösségedet, mert az megvan. Nála teljes öröm van. – Úrvacsorai közösséggel zárult a vasárnapi istentisztelet. A böjti sorozat állandó éneke ez volt: „Vándorutam álmodozva járom...” ([EKE](#) 456)

Szíves tájékoztatásul közöljük, hogy [Ittész István](#) március 14-16. között az EKE Felnőtt hitmélyítő hétvégéjén is szolgált Piliscsabán. A hangfelvételek itt hallgathatók meg: ekealapitvany.hu/hangtar.php

Valamint az Emmaus Gyülekezetben is szolgált március 27-30. között; a videó felvételek itt nézhetők meg: youtube.com/@emmausnyh/streams

Az archív MP3 hangfelvételek a tudósító honlapjáról; a Hangzó örömhírtárból érhetőek el:

[garainyh.hu/hangzooromhirtar/hangzooromhirtar.php?dir=Ittzes Istvan](http://garainyh.hu/hangzooromhirtar/hangzooromhirtar.php?dir=Ittzes_Istvan)

■ Összeállította: Garai András garainyh.hu

BÖJTKEZDŐ SOROZAT 2025. MÁRCIUS 10-14.

Krisztus visszajön - maradj hűséges (2Thessz)

Hétfő: **2Thessz 1,3-12 Adámi László** nyugalmazott lelkész a 96. Zsoltár szavaival buzdította a gyülekezetet az Úr elé készülésre: „Aki eljön, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön”, és Ő méltó a magasztalásra. Pál apostol Isten iránti hálával beszél a gyülekezet növekvő hitéről és az egymás iránt való szeretet gazdagodásáról. Az üldöztetések, nyomorúságok között is megőrzött hitük és állhatatosságuk láttán az emberben megszületik a reménység is arra nézve, hogy Isten Lelkének munkája által bemennek az üdvösségbe. *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egy-
szülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn3,16) De vannak ellenállók is, akik önmagukat zárják ki az üdvösségből, mert nem fogadták el a kegyelmet. *„Amikor az Úr Jézus megjelenik a mennyből, ...bosszút áll azokon, akik nem ismerik Istent, és nem engedelmeskednek ...Jézus Krisztus evangéliumának.”* (2Thessz 1,7-8) Istent nem ismerni tehát bűn, Őt nem elismerni: a bűnök bűne! Isten igazságosan fog ítélni, amikor a hitben állhatatosakat *„méltónak nyilvánítja az Ő országára,”* az engedetleneket pedig a büntető ítéletben részesíti (ez nem emberi bosszú!).

Készüljünk lélekben az Úr elé ily módon: legyünk készek bűnbánatra, járjunk világosságban és engedelmisségben, hogy lehessünk kegyelme dicsőségének magasztalására!

Kedd: **2Thessz 2,1-12 Zsarnai Krisztián** esperes folytatta a Thessz. levél magyarázatát, melyben az apostol a gyülekezetet józanságra inti. A Szentírás kijelenti, hogy Jézus vissza fog jönni dicsőségben, de ennek az idejét nem közli. Sőt ez rejtve van még a Fiú előtt is; ne kutassuk mi sem, amit Isten elrejtett! *„Azt a napot... , vagy azt az órát senki sem tudja,....., sem a Fiú, hanem csak az Atya. Vigyázzatok, legyetek ébren, mert nem tudjátok, mikor jön el az az idő!”* (Mk 13,32) A mi dolgunk tehát a készenlét, mert bármikor visszajöhet. *„.....hallgassatok Isteneteknek, az Úrnak a szavára”* (Jer 26,13) és Jézus: *„...kövessetek engem”!*

A Sátán kitartóan azon van, hogy a Krisztusban hívőket hamis kijelentésekkel megrémítse, félrevezesse, megtévessze. Így ragadta ki az első emberpárt is az Istennel való közösségből. Ezt teszi ma is; sokakat eltérít az igazságtól.

Jézus is intette tanítványait: *„Vigyázzatok,...Mert hamis krisztusok és hamis próféták állnak majd elő, jeleket és csodákat tesznek, hogy megtévesszék – ha lehet – a választottakat is.”* Pál írja: *„Amikor megjelenik a törvénytípró.... és fölébe emeli magát mindennek, ...beül az Isten templomába is, azt állítva magáról, hogy ő isten.”* Pedig ő csak a nagy **Hitető!** De van ellene **gyógyír: Isten Igéje!** Nagyon fontos ismerni, tanulni, megélni és megbecsülni az Igét, Isten szavát, hogy hűségesek lehessünk, és ragaszkodjunk Krisztushoz. **Ő visszajön!**

Szerda: **2Thessz 2,13-17 Horváth-Hegyi Áron** lelkész igehirdetését azzal kezdte, hogy a temetési szolgálatok során gyakori kérdés: hol van most a meghalt szerettük lelke? Míg élt, talán sosem került elő ez a kérdés: mi lesz a lelkünkkel halálunk után. Sokáig közönyösek vagyunk e témában. Gyász idején viszont gyakran okoz szomorúságot a szembesülés a bizonytalansággal: ott van-e a mennyben?

Kiket fogad be Isten az Ő országába? A jókat, vallásosokat, szenteket? Jézus így tanított erről: *„Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.”* (Mt 7,21) Erre viszont csak a megszentelt

élet képes. Nem jár az üdvösség automatikusan, de nem is rendel Isten senkit eleve kárhozatra. Mi módon üdvözülhetünk tehát? Pál így ad erre választ: „*a Lélek megszentelő munkája, és az igazságba vetett hit által.*” Mivel Isten szeret, kiválaszt az üdvösségre, s ezért életünk folyamán többször is felajánlja a Vele való életet, de döntenünk kell: elfogadjuk-e vagy sem. Ha közbönsen állunk hozzá, az egyenértékű az elutasítással. Ha igent mondunk, akkor az Ő Lelke elkezd bennünk megszentelő munkáját. Aki az Úrral él, az **megszentelődik** az Úr Lelke által. Az ilyen embernek már üdvösséget nyert élete van.

Ezután a hívő élet számára fontos figyelmeztetések, bátorítások hangzanak el: megmaradni a hitben szilárdan, ragaszkodni Jézushoz, aki a sarokkő. Ő megtart, megőriz az elbukástól.

Csütörtök: **2Thessz 3,1-5 Dr. Kovács László Attila** igazgató lelkész először az imádság szerepéről szólt. Pál apostol arra kéri a hitre jutott testvéreket, hogy imádkozzanak az ige hirdetőiért, hogy terjedhessen az evangélium és dicsőíttessék Isten. Mert vannak „elvetemült és gonosz” emberek, akiknek ármánykodása káros, de Isten meg tud őrizni és szabadítani. Az Úr iránti bizalomból fakadó imádság keresztyén identitásunk egyik legfontosabb megnyilvánulása, az igehirdetőknek pedig nagy áldás és erőforrás. Ahhoz, hogy az ige hirdetője megértse az igei üzenetet, és azt tisztán és igazán továbbadni is tudja, az igehirdetőnek szüksége van saját és mások imádságára.

Az evangélium terjedésének kiemelkedő korszakai voltak az apostoli, valamint a reformátori idők, és több ébredési mozgalom is felrázta a megkövesedett, holt hitű keresztyéneket. Sok Istent magasztaló ének is született a felébredtek szívében. „*Énekelj az Úrnak új éneket! Vígan énekelj az Úrnak, mert Jézus Krisztus által megszabadított az ördög és halál hatalmából.*” (Luther M.) Igen, ahol az evangélium tért hódít, ott van szabadulás! Krisztus keresztáldozatával megszabadított a bűntől, az ördög hatalmából és a kárhozattól. És ez úgy lesz az enyém, ha Jézus Krisztust befogadom, szívembe zárom, hogy megszenteljen. Számomra így már nem csak történelem, hanem én **most élem meg az evangéliumot**. Most szabadít, most segít győzni a kísértések felett, így van élő hitem. A hit is Isten ajándéka, Szentlelke végzi bennem hitet támasztó munkáját. Ezt a bennem fellobbanó hitet igéjével kell táplálni, különben elsorvad.

Péntek: **2Thessz 3,6-15 Kocsár-Kozma Anett lelkész** a sorozat befejező, úrvacsorás alkalmán e rövid levél befejező verseit olvasta fel, melynek címe: „A rendetlenül élők figyelmeztetése” Tisztítani, tanítani akarja a gyülekezetet és az ige olvasóit is; engem is engedelmességre intett.

Az akkori gyülekezetbe egy téves gondolat fészkelte be magát, miszerint ha az Úr visszajövele már közel van, nem érdemes dolgozni. „*Némelyek tétlenül élnek, és haszontalan dolgokat művelnek.*” – Élősködtek! A gyülekezetben való szolgálatuk idején az apostolok nem ilyen példát adtak nekik. Nem éltek ingyen kenyéren, noha lett volna joguk rá. De téves gondolatot hamis következtetés követ, ebből pedig helytelen magatartás fakad; így történt ebben a gyülekezetben is. Másként gondolkodott Luther Márton: „*Ha tudnám is, hogy holnap visszajön az Úr, még ma ültetnék egy almafát.*” Az utolsó pillanatig kell tenni a dolgunkat! „*Boldog az a szolga, akit az ő ura, mikor hazajön, ilyen munkában talál.*” (Lk 12,43) Pál apostol keményen intette azokat a gyülekezeti tagokat, akik nem tartották be az előírt rendet. Itt szerepel a jól ismert utasítás: „*Ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék.*” Nem az apostol volt túl szigorú ebben a kérdésben, ő csak igazodott Isten rendjéhez: „*Hat napon át dolgozz, végezd mindenféle munkádat, de a hetedik nap a te Istenednek, az Úrnak nyugalomnapja*” (2Móz 20,9) Akinek az Úr az Istene, annak fontos az általa előírt rend.

A Bibliában az ember életének számtalan területére vonatkozólag találunk utasításokat, parancsokat (munka, házasság, Istentisztelet stb.). Az engedetlenség és rendetlenség a közösségből való kizárással jár, a rend betartása pedig áldást von maga után.

■ *Bálint Éva*

INTÉZMÉNYI HÍREK

Hírek a Túróczy Zoltán evangélikus óvodából

Szeretettel adunk hírt arról, hogy 2025. március 1-én, szombaton került megrendezésre – immár második alkalommal – az óvodai jótékonysági bál. A helyszín az evangélikus általános iskola gyönyörű díszterme volt, amelyet az általunk készített virág dekorációkkal tettünk még szebbé.

Nagyon sok előkészítés és szervezés előzte meg ezt a vidám eseményt, többször egyeztettem a szülői munkaközösség vezetőivel, akikkel eldöntöttük, hogy új udvari padokra, asztalokra és fémből készült udvari tárolóra van szükség. Változatos módon tájékoztattuk a szülőket a készülő eseményről, és a végén kialakult a száz fős báli létszám. Ezen kívül nagyon sokan vásároltak téglajegyet, és sok tombolafelajánlás is érkezett.

A bálon a Mandala dalszínház színvonalas műsora után Naninski és Figaró akrobata művészei szórakoztatták a nagyérdeműt. Köszöntőt mondott Pampuch Zoltán főigazgató, majd Kovács Gyula presbiter a szülői munkaközösség nevében az óvoda támogatásáról adott összefoglalást, és kedves visszaemlékezést mondott a kezdetekről, az óvoda megalakulásáról. Intézményünk

lelkésze, Zsarnainé Urbán Nóra igei köszöntése is szívünkhöz szólt, miszerint: „*Ideje van a sírásnak és ideje van a nevetésnek.*” (Préd 3,4)

Jómagam egy kis időutazásra hívtam a vendégeket, elmeséltem, hogy nyíregyháza első óvodája 1846-ban nyitotta meg kapuját Kisdedóvó Intézet néven. Közadakozásból, jótékonysági bál bevételeiből épült fel a nemes Tanács jóváhagyásával. A nyíregyházi táncteremben színelőadásokat, táncmulatságokat rendeztek, hogy a bevételből elindulhasson az intézmény, azaz az első óvoda a Csillag utcán, amely a megye első mintaóvodaként működő gyermeknevelési intézménye volt.

Még messzebbre tekintve az országban Brunszvik Teréz grófnő 1828-ban nyitotta meg Budapesten a Mikó utcában az első óvodát. Olyan óvodát alapított, amelynek értékei közel 200 év után is időtállóak. Ezen elvek alapján a legfontosabb feladatunk az értelmi, érzelmi nevelés, a játékos tanulás megvalósítása, az erkölcsi nevelés és a hazaszeretetre nevelés. A 2025-ös év Brunszvik Teréz emlékév lett, így méltóképpen emlékezhetünk elődeinkre, akiknek a gyermeknevelés volt a hivatásuk. Brunszvik Teréz másban is úttörő volt: Magyarországon elsőként állított karácsonyfát a szegény sorsú gyerekek nem kis örömére. A fenyő örökzöld ágai a virágzásra, az élet megújulására emlékeztetik az embereket. Hálásak vagyunk elődeinkért, a megújulásért és Mennyei Atyánk áldásaiért!

Nagycsoportos óvodásainkkal az idén is készülünk virágvasárnapján ünnepi szolgálatra. Ennek időpontja 2025. április 13-án vasárnap 10 órától lesz az evangélikus Nagytemplomban, melyre szeretettel hívjuk a gyülekezetet.

Óvodánkban minden évben áprilisban beiratkozás van, az iskolába távozó gyermekek helyére várjuk a 3 éves kisgyermeket. Az idén szeptembertől 22 fő új óvodást tudunk fogadni. **A beiratkozás időpontja: 2025. április 28-29-én 8-17 óráig lesz.** Az intézményünk honlapján bővebb tájékoztatást nyújtunk a beiratkozáshoz szükséges dokumentumokról.

Hálásak vagyunk Urunknak, Istenünknek, hogy minden évben megtelik az evangélikus óvoda, mindig betelnek a férőhelyek, és közösségünk folyamatosan fejlődik, növekedik. **Erős vár a mi Istenünk!**

▪ Kovácsné Mráz Ágnes óvodai intézményi egység vezető

A Túróczy Zoltán Evangélikus Általános Iskola hírei

„*Eredj a hangyához, ... figyeld meg útjait, és légy bölcs!*” (Példabeszédek 6,6)

Január hónapban ökumenikus áhítatokon vehettünk részt, ahol Kósa László református lelkipásztor és Mike Frueh baptista lelkipásztor hirdették közöttünk Isten Igéjét. Február 28-án megtartottuk az iskolai alapítványi bálunkat. A bálon befolyt összeget az új tornatermünk tanszereinek finanszírozására használjuk fel, melyet a következő tanév során már használatba is vehetnek lelkes tanulóink.

A március 15-ei nemzeti ünnepre hangolódva – hagyományainkhoz híven – közösen emlékezünk az 1848-as szabadságharc hőseire. A szabadságharc eseményeit elevenítették fel a 4.b osztályos tanulók, akik színvonalas műsort adtak az iskola közössége számára. A tanulókat Baratiné Janózcki Ágnes és Éles Viktória kollégák készítették fel. A műsorban közreműködtek: Sántha Dóra dekorációs elemek elkészítésével, Benke Eszter a hangtechnika működtetésével, és Kocsis Zsolt a színpadi koreográfia betanításával.

A Biblia egy-egy szakaszának mélyebb megismerését, valamint a különböző készségeket-képességeket alkalmazó feladatok megoldását tűzi ki célul az Országos Evangélikus Hittanverseny, melyet idén már 33. alkalommal rendeztek meg. A verseny 3 fordulóból áll: iskolai, egyházkerületi, és az országos döntőből. Iskolánk tanulói szép számmal vettek részt az első fordulón, amit február 3-án rendeztünk meg. A kerületi fordulóra három csapatot delegáltunk, akik lelkesen és szorgalmas tanulással készültek a március 8-án rendezett megmérettetésre. Sajnos, idén nem jutottunk be a döntőbe, de tanulóink töretlen lelkesedéssel várják a következő kihívást.

Az előző évekhez hasonlóan idén is házi szavalóversenyt rendezünk, melyre az alsó és a felső tagozatos diákok egyaránt jelentkezhetnek. A jelentkezők életkoruknak megfelelően kiválaszthatják a számukra leginkább kedves verset, amit majd a verseny alkalmával előadnak a zsűri előtt. Az idei szavalóverseny témájaként a magyar költőink istenes verseit jelölték meg a verseny szervezői.

Szívvél-lélekkel készülnek az idei Virágvasárnapra a 3.a osztály tanulói, akik április 13-án vasárnap a 10.00 órai istentiszteleten a Nagytemplomban adják elő ünnepi műsorukat. A KincsŐ című színdarabot Max Lucado: Értékes vagy című regénye ihlette, melyben Jézus Krisztus értünk vállalt kereszthalála és feltámadása kerül a középpontba. Szeretettel hívjuk és várjuk a gyülekezet minden tagját! Az iskola közössége előtt április 16-án adják elő a műsorukat az ünnepi istentisztelet keretében. A gyermekek felkészítésében Kolosné Csesznák Orsolya, Zsarnainé Urbán Nóra, Zsarnai Krisztián és Nádasiné Fosztó Tímea vesznek részt. A hangtechnika, valamint a különböző kellékek biztosításáról Szekeres Zoltán Árpád és Hornyák Bálint gondoskodik.

Erős vár a mi Istenünk!

▪ Nádasiné Fosztó Tímea hittantanár

A Kossuth Gimnázium hírei

Kossuthos diákbál

Február 21-én rendezte iskolánk diákönkormányzata hagyományos bálját. Immár negyedik alkalommal vállalkoztak a fiatalok a tanév legnagyobb lélegzetvételű rendezvényének megszervezésére. Sokrétű munka előzte meg a bál estjét. A terem berendezése, feldíszítése, a tombola-ajándékok szponzorainak felkérése, a vacsora megrendelése, mind-mind nagy

odafigyelést, magas szintű szervezést igényelt.

Elegáns fiatalemberek és gyönyörű hölgyek érkeztek a Kossuth lépcsőin az ünnepi díszbe öltözött díszterembe. Igazgatói és iskolalelkészi köszöntő után a diákönkormányzat elnöke, Tóth Réka üdvözölte a jelenlévőket. Idén rekordot döntött a résztvevők száma: több, mint száz diák töltötte az estét a diákbálon, ahol a tanárokkal együtt élvezhették a báli hangulatot. A táncterem túl a játéktér örvendett a legnagyobb népszerűségnek. A kávé-, teaházban sütemények és csokiszökökút várta az édesszájú beszélgetni vágyókat. A fotófal egész este lehetőséget biztosított arra, hogy gyakorlott fotósok megörökítsék a bál résztvevőit. Rendkívül jó hangulatban telt az idei diákbál is, várjuk a következő évit!

■ *Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes*

Interaktív keresztút

Iskolánkban a böjt időszakában interaktív keresztút kiállítás nyílt, melynek segítségével egy lelki úton vehetünk részt. Jézus kereszthalálának és feltámadásának eseményein alapulnak az állomások, melyeket végigjárhatunk. Amikor megérkezett a keresztút, én és néhány diaktársam állíthattuk össze iskolalelkészünkkel, Bozorády Ildikó nénivel.

Nagyon izgalmas volt kipakolni a különböző eszközöket, tárgyakat, és kíváncsiak voltunk, mi lesz majd belőle. Mikor elkészültünk, megnyílt a lelkesi iroda mindenki előtt, bárki bemehetett körbejárni. Hittan órákat is tartunk itt, melyek után a diákok néhány fős csoportokban maradhatnak egy kicsit elcsendesedni. Diákok és tanárok is egyaránt érkeznek. Elmondásuk szerint nagyon szép lett a kiállítás. Én is bejárhattam az egyik órán, nagyon jó volt elmélyülni, kicsit átértékelni a körülöttem lévő dolgokat.

Ami a legjobban megmaradt számomra az útról az az, hogy ha mi ott lettünk volna a tömegben, amely kiáltotta Jézus keresztre feszítését, akkor mi vajon mit mondtunk volna. Ez hatalmas kérdés, hogy keresztény emberként hogyan tudunk helyesen világítani az emberek között. Ez sokszor azzal jár, hogy ki kell válnunk a tömegből és szembe kell mennünk azzal. Én azt gondolom, ez nagyon nehéz feladat, de Jézus mondja: „*Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját*”. Megéri Őt követni és az árral szemben úszni, ha arra van szükség. Nekem nagy bátorítást adott a keresztút, nagyon jó böjti csendességre nyílt lehetőségünk. Istené a dicsőség ezért!

■ *Kiss Ábel 11.C osztályos tanuló*

Március 15-én a Kossuth Gimnázium a Kossuth téren

A szeretet minden érzelem felett áll. Még ha a halál árnyékának völgyében is jár az ember, a szeretet akkor sem múlik el. A hazaszeretet még egy leverte szabadságharc után is, még a siralomházban is ott él a forradalmárok szívében. A szeretet soha el nem múlik.

Március 15-én a Nyíregyházi Evangélikus Kossuth Lajos Gimnázium „Édes Hazám!” címmel mutatta be ünnepi műsorát a Város felkérésére a Kossuth téren.

Közreműködött a gimnázium Non nihil színjátszóköre és a 9.C osztály diákjai. A főszerepekben Jámbor Dominik 12.B és Hibján Gréta, 11.B osztályos tanulókat láthattuk. Szólót táncolt: Orosz Gergő Kevin 11.C osztályos tanuló. A műsort betanította: Tamás Melinda és Lázár Katalin tanárnő. Hálásan köszönjük kollégáink és tanulóink munkáját, a színvonalas műsort, hogy méltón emlékezhettünk a barátságtalan, esős napon a márciusi hősökre!

▪ *Homoródi Antalné Török Marianna igazgatóhelyettes*

A Luther Márton Evangélikus Kollégium hírei

Örömmel adunk hírt a kollégium mozgalmas életéről és a diákok aktív hétköznapijairól.

Egészség hetet tartottunk, ahol megtanulhattuk a szakszerű újjáélesztést, tanácsokat kaptunk az egészséges táplálkozáshoz, és megismertük a drogok káros hatásait. Gyógyteákat kóstoltunk, egy speciális készülékkel vérnyomást, pulzust, véroxigénszintet, testtömegindexet mérhettünk.

Ebben a félévben elindult a Mustármag kollégiumi program, melynek célja a középiskolás roma és/vagy szociokulturálisan hátrányos helyzetű fiatalok számára olyan integráló, inkluzív támogató környezet kialakítása, mely fejlődésüket elősegíti. A diákoknak folyamatosan szervezünk érzékenyítő, szemléletformáló programokat, szabadidős, kulturális rendezvényeket.

Idén is részt vettünk az ökumenikus imahéten: két-két alkalommal látogattunk el a római katolikus társszékesegyházba és a görögkatolikus székesegyházba. A magyar kultúra napja alkalmából diákönkormányzatunk vetélkedőt szervezett a Kahoot! interaktív kvízkezelő alkalmazás segítségével. A győztes csapat tagjai: Kerekes Zalán, Nagy Szabolcs, Török Edvin.

A Kállay Gyűjteményben megismerkedtünk a Kállay család történetével, megcsodáltuk a múzeum rendjelgyűjteményét és a máltai terem tárgyi emlékeit.

Az első félévet értékelő és lezáró közgyűlésen elhangzott a diákönkormányzat beszámolója, majd a tanulók a kollégiummal kapcsolatos kérdéseket tettek fel, melyekre választ is kaptak. Két egykori diákunk, Juhász Alexandra és Orosz Vanda közreműködésével érzékenyítő előadást tekintettünk meg, Vakon benned címmel. A zenés színdarab főszereplői fogyatékkal élő látássérült művészek. Sikerült eljutnunk a nyíregyházi LEGO gyárába, ahol megismertük a gyár történetét és a munkafolyamatokat. Valentin-napi vetélkedőnkön a párok megmérkőztek egymással egy játékos, vidám harc keretében. A győztesek (a holtverseny miatt négyen) egy gyertyafényes, baráti vacsorán vettek részt.

Néptáncsoportunk néhány tagja ellátogatott a Joób Olivér Szeretet-intézmény Idősek Klubjába, ahol nyírségi tirpák táncokat mutattak be. Aztán táncház következett, melyen mindenki táncra perdült. Asztaliteniszezőink idén is részt vettek a vármegyei kollégiumok asztalitenisz-versenyén, melyen Baracsi Máté megszerezte az első

helyezést. Farsangi táncházat rendeztünk, melyen először a néptáncsoportunk mutatott be nyírségi tirpák táncokat, majd megtanították a koreográfia néhány lépését és egy népszerű moldvai táncot.

Tavaszi tanulmányi kirándulásunkon Budapestre utaztunk, ahol az Evangélikus Országos Múzeumban Sztehlo Gábor evangélikus lelkész életútját ismerhettük meg, egy múzeumpedagógiai foglalkozás keretében. Ellátogattunk a Jósza András Múzeum Régészeti Osztályára is, ahol bepilanthattunk a feltárás, az adatfeldolgozás, a restaurálás munkafolyamataiba.

Tavaszcímű mulatságunkon a csapatok szépirodalmi alkotásokat dolgoztak fel ötletesen, humorosan: az Egri csillagokat, A két Lottit, A Pál utcai fiúkat, valamint a Rómeó és Júliát. Tantárgyi versenyt szerveztünk magyar nyelv és irodalomból, melynek győztesei: a 9. évfolyamon Magyar Roland, a 10.-en Szabó Sándor, a 12.-en Pataki Zoé. Különdíjas: Nagy Mariann.

A Joób Olivér Szeretetintézményben a klubtagok megtanították nekünk, hogyan kell az ünnepekre csigatésztát készíteni.

A debreceni Csokonai Nemzeti Színházban az OnLife című interaktív vitaszínházi előadás részei lehettünk. A márciusi csoportfoglalkozásokon Laborczy Géza lelkész megismertette velünk a Magyarországon működő egyházakat.

▪ *Fotó: Gazdag Tibor*

▪ *Borza Tünde nevelőtanár*

HOGYNE DICSÉRNÉM AZ ISTENT ZENGEDEZŐ ÉNEKKEL...

Az Evangélikus Énekeskönyvünk 53. számú éneke kezdődik így, és az egész ének Isten végtelen szeretetéről szól, ezért szívből zengjünk hálát, dicséretet Neki. A szülői házban nagyon sokat énekeltünk, ha örömünk volt, vagy ha bánat ért, akkor is. Templomi és népi énekeket egyaránt énekeltünk, mert megéreztek a lélek felemelkedését, és olyankor öröm töltött el bennünket. „Erősségem és énekem az ÚR, és Ő lőn nekem szabadulásul.” (Zsolt 118, 14)

Én óvodában dolgoztam, és amikor 3 évesen először szakadtak el a gyermekek a szüleiktől, az otthon biztonságából – nagyon sírtak. Nekünk az volt a célunk, hogy minél előbb megszokják, megszeressék az új környezetet, és biztonságban érezzék magukat az óvodában. Ebben nagyon sokat segített nekem a hangom is, gyakran énekeltem a gyerekeknek. Ilyenkor megszűnt a sírás, körülvettek és nagyon figyeltek. Volt, amikor furulyát vettem elő és kis gyermekdalokat játszottam nekik. Megtapasztaltam, hogy az éneknek, a zenének különös hatása van az emberi lélekre.

A Bibliából nagyon sok buzdítást kapunk az éneklésre. Dávid király is nagyon szerette dicsérni az Urat! A 9. Zsoltár 2-3. versében így vallja ezt meg: „Dicsérlek Uram teljes szívemmel, hirdetem minden csodatetteidet. Örülök és örvendezek tebenned, zengedezem, óh Magasságos, a te nevedet.”

A teremtető Isten csodálatosan alkotott meg bennünket. Kis, finom hangszalagokat, „hangszereket” helyezett el a torkunkban, hogy tudjunk beszélni és énekelni. Hangunkkal is tudjuk érzékelteni, hogy szomorúak, vagy vidámak vagyunk.

Amikor Jeruzsálem lakóit Babilonba száműzték, a templomot pedig kirabolták, nagyon szomorú volt a nép, sírtak és mindig hazagondoltak. A leigázóik víg énekszóra nógatták őket: „énekeljete nekünk a Sion énekei közül!” – „Hogyan énekelnök az Úrnak énekét idegen földön?” (Zsolt 137,

3-4) Hárfáikat, lantjaikat is a fákra aggatták. „*Dicsérjétek az Urat! Dicsérd én lelkem az Urat! Dicsérem az Urat, míg csak élek: énekelek az én Istenemnek, amíg vagyok.*” Még sokat tudnék idézni a Bibliából.

Arra biztatom a kedves Testvéreket, hogy olvassák rendszeresen Isten szavát, és minden szabadidőben imádkozzunk, „zengedezzünk dicséreteket”, énekeljünk az Úrnak, mert jó, és örökévaló az Ő kegyelme! Őt dicsérjük,

„Ki dolgában oly bölcs, oly szent, és jót tesz mindennel.
Ő minden áldások Atyja, csupa jószág, szeretet,
Ki engem bölcsen vezet, És hű szívét hozzám hajtja,
Minden elhagy, elfeled, Isten vég nélkül szeret.” (53. ének 1. versszaka)

▪ *Babicz Pálné*

A FELTÁMADÁS REGGELÉN

1. Sötét az éjjel, hűvös a hajnal,
A nap felkelte messze még!
Hallik, már rég megszólalt a kakas:
Jön a reggel, múlik az éj.

2. Néhány szent asszony szorongó szívvel,
Zöld-harmatos fűvön lépdél.
Kezükben az illatos kenettel,
Szívükben remegve, félelemmel...

3. Pénteken látták Őt utoljára,
Árnyék borult szent arcára,
Begöngyölték fehér lepelbe,
Pihen a sziklasír ölébe’.

4. Ekkor bennük minden összeomlott:
Remény, hit boldog élete...
Mindennek vége, hitük elfogyott,
Eltemette a sír öle.

5. Hullnak a könnyek, fájnak a sebek,
Lelkük remeg... szívük temet.
Nagy kő a síron, gondjuk még nagyobb:
Ki veszi félre a követ vajon?

6. Odaérnek, szívük nagyot dobban,
Égi tűz villámlik a távolban.
Angyal ül a kövön s szól hozzájuk:

7. „Ne féljete, szent asszonyok,
Akit megfeszítettek, nem halott,
Nincs a sírban: feltámadott!”
„Induljatok, örömmel fussatok,
Mondjátok el, mit láttatok.”

8. S viszik már a jó hír üzenetét:
Hogy feltámadott: „Jézus él!”
S ekkor valaki szembe jön velük.
Lágy, szelíd hangja érinti szívük.

9. Elé borulva néznek arcára,
Tündöklő égi csodára!
Kezén, lábán a szegek helye,
Visszatér lelkük ereje!

10. „Ne féljete, vígan hirdessétek:
Halott voltam, de íme élek!”

▪ *Ismeretlen szerző*

GYERMEKOLDAL

A legnagyobb kő a világon

Egy szombat reggel egy kisiú a homokozójában játszott. Ott volt nála egy doboznyi autója és teherkocsija, a műanyag vedre és egy fényes, piros műanyag lapát. Ahogy utakat épített, és alagutakat ásott a puha homokban, talált egy nagy követ a homokozó közepén. A fiúcska körülásta a követ, és így sikerült kiszabadítania a homokból. Nem csekély veszéllyel nyomta, taszigálta a követ a lábával. (A fiúcska nagyon kicsi volt, a kő pedig nagyon nagy.) Amikor a homokozólada falához ért a kővel, azt látta, hogy nem tudja átgurítani rajta.

A kisiú csak tolta, nyomta, és a lapáttal feszítve emelte, de valahányszor azt gondolta, hogy előbbre jutott, a kő megbillent és visszaesett a homokozóba. Annyit ért el, hogy a kő visszagurult és meghorzsolta pufók ujjait. Végül csalódottságában sírva fakadt.

Közben édesapja a nappali ablakából követte az események alakulását. Ahogy eleredtek a könnyek, egy óriási árnyék vetődött a homokozóba sírdogáló kisiúra. A fiúcska édesapja volt az. Szelíden, de határozottan kérdezte:

- Fiam, miért nem vetettél be minden rendelkezésedre álló erőt?

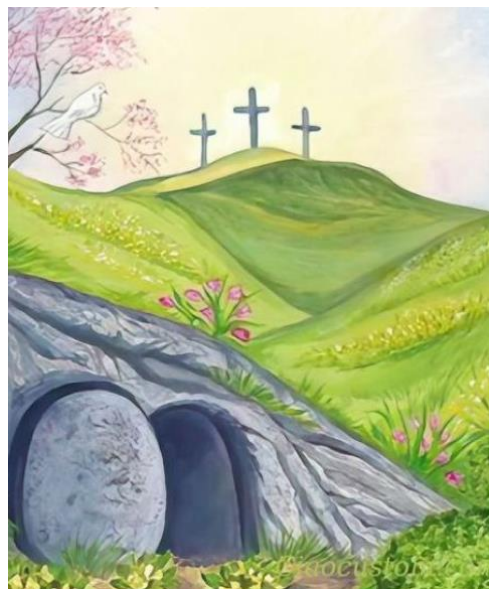
A kisiú megsemmisülten zokogta:

- De hát azt csináltam, apa, hát azt csináltam! Minden erőmet beleadtam!

- Nem, fiam! – helyesbített az apa kedvesen. – Nem adtad bele minden erődet. Nem kértél meg engem!

Azzal az édesapa lehajolt, megragadta a követ, és kirakta a homokozóból!

(W. Rice: *Fején a szöget!*)

Neked vannak „kövek” az életedben? Nehezek, amelyekkel nem tudsz megbirkózni? Talán csúfolnak, kiközösítenek, vagy nehezen megy a tanulás... Sokféle „kő” nehezítheti az életünket.

De vajon arra is rájöttél már, hogy a „legnagyobb kő” az életedben mégsem ezek a problémák, hanem a bűnöd. Megtapasztaltad már, hogy saját erődből nem vagy képes megszabadulni tőle? Ne feledd, hogy Istenhez mindig odafordulhatsz! Isten képes volt húsvét reggelén az Úr Jézus sírja előtt elmozdítani a követ, hogy láthatóvá váljék az üres sír! Képes arra is, hogy a te életedből kiemelje nemcsak a nyomorúság köveit, de a bűn elmozdíthatatlan követ is! Mert mindazokért a bűnökért, amelyeket elköveltél, vagy majd el fogsz követni az Úr

Jézus halt meg helyetted. Vére bűnödért és vétkeidért folyt. Bűneid miatt hagyta el Őt Isten, és szenvedett a golgotai kereszten kimondhatatlan gyötrelmek között. Egész gonosz állapotodért ment a halálba, Isten bűnné tette érted Őt, az Igazat, hogy te, a bűnös, Isten igazságává lehess Krisztusban. Csak kérned kell Istent, hogy Jézusért bocsássa meg bűneidet, és Ő Krisztusért megteszi ezt: elveszi a „világ legnagyobb követ” életedből: a bűnt.

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban” (Zsolt 46,2)

■ Hajagos-Tóth Katalin

ÁLDOTT FELTÁMADÁSI ÜNNEPET!

„A hit tehát hallásból van...”

Adománygyűjtés a nyíregyházi evangélikus nagytemplom hangosításának korszerűsítésére

- hivatali órákban:
H-P • 8-17
- banki átutalással:
11100702-19861274-360000001

Nagyhét 2025

a nyíregyházi evangélikus egyházközségben

NAGYHETI SOROZAT április 14-16. 18:00

gyülekezeti terem

SZERDA április 16. 18:00

sorozat keretében széder-est

NAGYCSÜTÖRTÖK április 17. 18:00

istentisztelet nagytemplomban (úv)

NAGYPÉNTEK április 18.

*10:00 és 18:00 istentisztelet a
nagytemplomban*

HÚSVÉT NAPJA április 20.

5:00 hajnali istentisztelet

8:00 és 10:00 istentisztelet

18:00 zenés áhítat

HÚSVÉT 2. NAPJA április 21.

10:00 istentisztelet

Krisztus valóban feltámadt!

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: *„Bizony az ÚR ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom.”*

„Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!”

Murák Noel, Louisa Stephan, Vágó Olivia, Mező Anna, Tomku Zselyke, Liskány Milán, Pannuska Olivér, Török Liza, Török Máté, Bellus Lionel, Incze Olívia

Felnőtt keresztelés és konfirmáció: Drotárcsik Emil

Halálozások:

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg...”

Gunycz Jánosné Gabulya Ilona (87), Huczman Andrásné Lippa Julianna (82), Léka Istvánné Sonkolya Anna (82), Simkó János (74), Gajdos Mihályné Gyöngyösi Ildikó (75), Labossa Gusztávné Kemecsei Borbála (87), Farkas Imréné Szikora Klára Ilona (63), Gerbár András József (74), Andrejkovics János (87), Frecska Jánosné Gerda Julianna (88), Csaba Istvánné Papp Zsuzsanna Katalin (84), Garaj Ilona Anna (95), Magera István (75), Garai Istvánné Palicz Erzsébet (95), Humik András (72), Baranek Sándorné Sipos Zsuzsanna (95), Sztrehószki Pál (52), Juhászné Hibján Ildikó (50), Kovács László (78), Sztreborny László (47), Buzga Györgyné Kostyál Ilona (84), Subert Pál István (69), Madár Jánosné Gerliczki Zsuzsanna (67), Veczán Károlyné Kiss Éva (91), Bogár Mihályné Raska Erzsébet (74), Varga András (91), Bodnár János (79), Drotárcsik Béla András (77), Kovács Zeleny Sándorné Kriska Katalin (95), Molnár Ferencné Csesznák Erzsébet (93), Gerbár Andrásné Jancsik Erzsébet (91), Jaskó Pálné Smid Julianna (100), Magna András (88), Makrai Tiborné Gincsei Irén (92), Fekete Jánosné Garai Mária (73), Kovács Mária Anna (73), Tóth Istvánné Gyebrószki Julianna (87), dr. Vági Zoltán (84), Kövesdi Andrásné Rentkó Ilona (81), Dancsiskó Jánosné Koncz-Molnár Éva (79), Stevanyik Jánosné Takács Katalin (75), Dankó Jánosné Palicz Ilona Irén (66), Bacsinszki Jánosné Lojek Julianna (90)

▪ Összeállította: Horváth Csabáné

ÁPRILIS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Április 20-án** húsvéti **zenés áhítat** lesz 18:00 órától a nagytemplomban. Közreműködik a gyülekezet énekkara, valamint orgonán Jávor Pál és dr. Kovács László Attila.
- ❖ **Április 26-án** egyházmegyei **konfirmandus kirándulásra** kerül sor.

MÁJUS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Május 4-én** vasárnap **Anyák napi megemlékezés** lesz a 10:00 órakor kezdődő nagytemplomi istentiszteleten óvodás gyermekeink szolgálatával.
- ❖ **Május 15-18. között** (15-17. között 17:30-tól; 18-án 10:00-tól) **evangélizáció** lesz a Mandabokori Evangélikus Gyülekezetben. Szolgáló: Mike Sámuel kecskeméti baptista lelkipásztor.
- ❖ **Május 18-án** a 10:00 órakor kezdődő nagytemplomi istentiszteleten **megemlékezünk** Gáncs Aladár születésének 100. évfordulójáról. Igét hirdet Gáncs Péter nyugalmazott püspök. Este 18:00 órától **zenés áhítatot** tartunk Gáncs Aladár emlékére énekkari művekkel és orgonaszámokkal.
- ❖ **Május 29-én, Mennybemenetel ünnepén** 10:00 órától istentiszteletet tartunk a nagytemplomban.

JÚNIUS HAVI ELŐZETES

- ❖ **Június 8-án, pünkösd ünnepén** a nagytemplomban 8:00 és 10:00 órától tartunk istentiszteletet.
- ❖ **Június 9-én, pünkösdhétfőn** 10:00 órától lesz istentisztelet a nagytemplomban.
- ❖ **Június 9-én, pünkösdhétfőn** 9:30-tól csendesnapot tartunk Vargabokorban.
- ❖ **Június 15-én zenés áhítat** lesz a nagytemplomban 18:00 órától Kiss Zoltán orgonaművész és Kiss Benedek énekművész szolgálatával.
- ❖ **Június 29-én** 10:00 órától tartjuk gyülekezetünkben a konfirmációt a nagytemplomban **összgyülekezeti istentisztelet** keretében.
- ❖ **Június 30. és július 4. között** napközis tábor lesz a rozsrétszőlői imaházban, valamint a vargabokori imaházban.

A **nagytemplomi** és **mandabokori** istentiszteleteket **élőben nem közvetítjük**, hanem utólag megtekinthetőek és visszanezhetőek:

- a nyiregyhaza.lutheran.hu és a mandabokor.lutheran.hu **weboldalakon**,
- a **Facebook** oldalainkon (facebook.com/evnyiregyhaza és facebook.com/mandabokor)
- valamint a **YouTube** csatornáinkon (youtube.com/MandabokoriEvangelikusGyulekezet és youtube.com/@nagytemplomnyiregyhaza).

Lelkészeink elérhetősége:

Horváth-Hegyi Áron: +36-20/824-2795 Kocsár-Kozma Anett: +36-20/824-3515
Dr. Kovács László Attila: +36-20/824-3915 Zsarnai Krisztián: +36-20/369-2487
Zsarnainé Urbán Nóra: +36-20/824-9308

Ha hozzátartozója, ismerőse vagy barátja kórházba kerül, **kórházlelkészünk**, Melich Mihály elérhető a +36-20/824-2306 telefonszámon, vagy a [misi.melich@gmail.com](mailto:μισι.melich@gmail.com) email címen.

Kérjük, hogy adója 1-1%-ával támogassa az Evangélikus Egyházat!

A Magyarországi Evangélikus Egyház technikai száma: 0035

A másik 1% a következő alapítványainkra adható:

„Nyíregyházi Evangélikus Nagytemplomért” alapítvány, mely templomunk felújítását szolgálja.

Adószám: 18801703-1-15

„Segítség Háza a Tirpák Utódokért” alapítvány, mely gyülekezeti és missziói programokat támogat. **Adószám: 18151053-1-15**

A Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség
Lelkeszi Hivatalának címe: Luther tér 14.
Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.
Tel: +36-20/368-9935

Gyülekezetünk bankszámla száma:
CIB 11100702-19861274-36000001
Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk
honlapját: nyiregyhaza.lutheran.hu

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2025. június 29.

Lapzárta: 2025. június 20.

Szerkesztőbizottság:

György Gizella, Márk Borbála, ifj. Nádasi Zoltán

Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Veczánné Repka Jolán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség,
belső használatra, **ingyenes terjesztésben.**

Megjelenik háromhavonta. Készült: A Grafit Nyomdában 800 példányban.